

H.M. Dronning Margrethe II's nytårstale

Taler

H.M. Dronning Margrethe II
Danmarks regent

Dato

31. december 2012

Sted

Christian 9.s Palæ,
Amalienborg

Det er nytårsaften. Om få timer falder rådhusklokkerne i slag, så kommer det nye år 2013. Det sker uafvendeligt, og vi ser frem til det med håb og forventning; men hvordan det vil blive, kan vi ikke vide, hverken for os selv eller for vort samfund, for Danmark.

Vi opstiller prognoser, vi laver beregninger, vi gør vort bedste for at begivenhederne ikke skal komme bag på os. Det nye år vil altid være ukendt land. Derfor drejer det sig ikke alene om, hvad der vil ske, men i høj grad om, hvordan vi tager det.

Vi danskere har altid set os selv som et flittigt og foretagsomt folk. Det samfund, som vi har i Danmark, er ikke kommet af sig selv. Vort samfund er et resultat af den indsats, som vi har ydet gennem tiderne for at forme fremtid og fremskridt: Dygtige handelsfolk har solgt danske varer til fjerne lande. Uforfærdede søfolk har sejlet over hele verden. Stædige bønder har opdyrket Jyllands heder. Stræbsomme arbejdere og håndværkere har gjort deres for at Danmark er blevet, som det er i dag.

Sådan har vi i fællesskab udviklet vort samfund og sådan vil vi gerne have, at det fortsat skal være.

I krisetider kan vanskeligheder virke uoverskuelige, og forhindringer føles som stopklodser, ikke til at komme udenom. Derfor kan det være svært at se hen til morgendagen, hvis man selv må stå udenfor, mens hjulene ruller, og man er uden arbejde eller frygter for at miste sit job. Vort samfund gør i vor tid en stor indsats for at imødegå disse problemer. Dog skal vi passe på med ikke alene at overlade det til samfundet at klare ærterne. Vi må altid begynde med os selv, med vore nærmeste og med dem, vi møder på vor vej. Den enkelte kan betyde uendeligt meget ved en opmuntrende bemærkning, en hjælpende hånd, en

hensynsfuld respekt for det andet menneske.

Det har altid været vor styrke her i Danmark, at vi kender hinanden på kryds og tværs, og at selv de geografiske afstande er små. Den krise, som præger verdenssamfundet i disse år, og som også mærkes her hos os, bør kalde på al vor opfindsomhed og virketrang til gavn for hver enkelt og for hele vort samfund: for vort lands fremtid.

* * *

I modgangstider er det ikke kun de store, de ydre forhold, vi skal være opmærksomme på. Vi må også tænke på, hvordan vi personligt forholder os til hinanden og til os selv.

Der er en tendens i tiden til at tegne et billede af det perfekte liv med ægtefælle, børn, et inspirerende arbejde, spændende fritidsinteresser, et ungdommeligt udseende uanset alder. Hvem kan leve op til det alt sammen? Hvorfor skal vi dog det? Vi møder jo alle sammen modgang før eller siden. Vi knækker halsen på de kriser, der kan ramme os, hvis kun det perfekte – og overfladiske – liv er godt nok!

Jeg tror, at det i særlig grad er de unge, som er udsatte. De moderne kommunikationsmidler med internet og Facebook rummer fantastiske muligheder, men der er også farer forbundet med det. De meget unge kan blive så optaget af det, at de så at sige lever i cyberspace, at virkeligheden leves på anden hånd i et slags udstillingsvindue, hvor det mere gælder om at tage sig ud end om at være sig selv. Men de unge skal nå frem til at være sig selv, ikke kun som en gruppe, men som de enkelte personer, de er. Det skal vi hjælpe dem til; ikke ved at rydde hver en sten på deres vej, men ved at indgyde dem tro på sig selv, sådan at de kan klare sig i livet.

* * *

I morgen, den 1. januar, er det fyrré år siden, at Danmark trådte ind i det europæiske fællesskab. Det europæiske fællesskab blev til på baggrund af et Europa i ruiner efter anden verdenskrig. Det blev skabt i erkendelse af, at der nu skulle bygges op og samarbejdes henover landegrænserne.

Med vor indtræden gjorde vi dét tydeligt, som altid har været vore betingelser både økonomisk og geografisk: at vi er en del af den verdensdel, som kaldes Europa, at hele vor kultur, vor historie, vor dagligdag er præget af, at vi er en del af Europa.

Det var et stort skridt for os, og det har heller ikke stået uimodsagt; men det er en kendsgerning, at vor verdensdel med det europæiske fællesskab har gennemlevet en opblomstring, som alle har nydt godt af, og at vi har oplevet en omsiggribende fred efter århundreders krig og ufred og gensidig mistro. De goder skal vi værne om.

* * *

I dette efterår havde jeg den glæde at gøre et kort besøg i Grønland, da Færøernes Kommando og Grønlands Kommando blev lagt sammen til den nye Arktisk Kommando med hjemsted i Nuuk. Den nye kommando er et vidnesbyrd om de nye udfordringer og muligheder, som udviklingen i det arktiske område bringer med sig.

Ikke mindst Grønland står over for beslutninger af afgørende betydning for samfundets udvikling. Det skal vi være opmærksomme på alle sammen i Nord som i Syd.

Vel ligger der tusindvis af sømil mellem Danmark, Grønland og Færøerne, men i Rigsfællesskabet kommer vor indbyrdes forbundethed og fælles historie til udtryk. Jeg og min familie har altid følt os nært knyttet til såvel Grønland som Færøerne. Med de ord sender jeg mine varmeste nytårsønsker og hilsener til alle i Grønland og til alle på Færøerne.

Jeg vil også sende min varme nytårshilsen til det danske mindretal i Sydslesvig. Her er den danske ånd stadig i live. Den er forankret i gamle traditioner, men lever synligt også i nutiden. At danskheden får lov at blomstre syd for grænsen, ser jeg som et udtryk for venskab, respekt og godt naboskab mellem danskere og tyskere.

Til alle, der holder nytår fjernt fra Danmark, går min hilsen og mine gode ønsker. Særligt vil jeg sende min hilsen til vore soldater og andre udsendte på farefulde poster. De gør en stor og modig indsats, som gør Danmark ære. For

dem og deres pårørende ønsker jeg et godt nytår. Måtte vi få dem alle velbeholdne hjem igen.

Også til vore veteraner og deres pårørende går mine tanker i aften. For nogle af dem er deres udsendelse ikke et overstået kapitel, for både de og deres pårørende må kæmpe med følgerne af det, de har været igennem. Måtte det nye år bringe dem nyt mod og måtte vi alle være med til at sikre også deres fremtid.

Et samfund som vort ville ikke kunne hænge sammen, hvis ikke der var nogle, der, også på en nytårsaften, bliver på deres post for at sikre tryghed for os alle. Jeg ønsker dem hver især et godt nytår og takker dem for deres indsats.

Nytårsaften samles vi gerne med venner og familie, og vi mindes året, der gik, og hvad det bragte os. Ofte må vi savne nogle, som hører til kredsen, måske fordi de er langt væk. Men én eller flere må vi savne, fordi vi aldrig mere skal være sammen med dem. Mine nytårstanker går til enhver, som må sidde med den sorg og det savn.

Året 2012 har for mig på mange måder stået i 40 års jubilæets tegn. Jeg vil på årets sidste aften gerne takke for al den opmærksomhed, som er blevet mig til del over hele landet og så at sige hver eneste dag. Det har glædet og varmet mig, mere end jeg kan sige. Min familie har året igennem følt sig omgivet af varm hengivenhed. Det kom til udtryk ikke mindst da Prins Joachim og Prinsesse Marie fik deres lille datter i januar og ved hendes dåb senere på året.

Sammen med Prinsgemalen, med Kronprinsparret og med Prins Joachim og Prinsesse Marie takker jeg for året, der gik.

Jeg ønsker alle et godt og velsignet nytår.

GUD BEVARE DANMARK

Kilde

kongehuset.dk

Kildetype

Dokumentation på online medie

Tags

EU, Kongehuset, Nytårstale

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/dronningens-nytarstale-2012>